

Omezování přístupu řádných občanů ke střelným zbraním výrazně zvedne kriminalitu páchanou právě střelnými zbraněmi

(Reakce sdružení LEX na střelbu v soudní budově v jihoněmeckém Landshutu dne 7.4.2009.)

Necelý měsíc po střelbě na střední škole otrásla Německem další střelba tzv. šíleného střelce. Okamžitě po činu někteří bavorští regionální politici začali tradičně pokládat otázku, zda-li by nebylo vhodné opět zpřísnit podmínky pro držení zbraní.

Tato otázka se objeví vždy, když dojde k excesu, při kterém je zneužita střelná zbraň. Na první pohled může být fráze „méně zbraní, méně mrtvých“ logická. Ovšem pouze do okamžiku, kdy se začneme vztahem zbraní a lidské společnosti zabývat hlouběji.

Statistiky bohužel ukazují, že představa ráje na Zemi beze zbraní, je zcela mylná. Již nyní je prakticky všude na světě zakázáno vraždit či jakkoliv jinak páchat trestnou činnost, a přesto se tak hojně děje.

V současné době je v Německu přísně zakázáno nosit střelné zbraně do budov soudů a veřejných institucí. Jinými slovy existuje zákaz. A přesto došlo ke střelbě přímo v soudní budově. Nelze věřit, že by střelec o zákazu nevěděl. Zde je názorný příklad, kdy zpříšňování vlastnictví zbraní řádným občanům nemůže eliminovat riziko šíleného střelce.

Co by ovšem riziko střelby v soudních budovách snížit mohlo jsou, jsou instalované detekční rámy a prohlídky příchozích. Jenže ani jedno z těchto opatření dle tiskové mluvčí soudu neexistovalo.

V tomto případě jednoznačně selhal německý (potažmo bavorský) stát ve své základní funkci zajistit bezpečnost občanů. Pokud toho není schopen ani ve svých budovách, jak ji chce zajistit i jinde? Jak mohou pomoci další a další zákazy, když stát není schopen vynucovat ani ty současné?

Kdo chce zabít, tomu žádný další zákaz v ničem nezabrání a nemusí ke svému záměru použít ani střelnou zbraň. Pokud ovšem stát omezí držení a nošení zbraní všem slušným lidem, sebere jim poslední možnost obrany proti podobným šílenčům. I když většina odpovědnosti za bezpečnost veřejnosti leží na státních složkách, vždy je třeba poskytnout možnost obrany i jednotlivým občanům, neboť tam, kde jde zpravidla maximálně o vteřiny, zasahuje policie v řádu minut.

Tam, kde možnost vlastnit zbraň občané prakticky nemají (Velká Británie), je velký podíl násilné kriminality páchané právě těmito zbraněmi. A je to logické, slušný člověk mít zbraň nesmí a zločinec si ze zákazu mnoho nedělá.

Projevujeme upřímnou soustrast všem pozůstalým. Ovšem i přes hlubokou osobní tragédii pozůstalých nemůžeme přijmout populistickou politiku některých představitelů, kteří nabízejí sice líbivá a jednoduchá, ale nefungující řešení.

Stanislav Gibson,
ředitel Sdružení LEX, Sdružení na ochranu práv majitelů zbraní
www.gunlex.cz
tel. 602 531 986

Sdružení Lex, sdružení na ochranu práv majitelů zbraní
Slévačská 497, Praha 9, 198 00
telefon 602/531986, URL: www.gunlex.cz

Sdružení LEX vzniklo v roce 1998 a jeho hlavním úkolem je hájit zájmy všech řádných občanů, kteří jsou legálními vlastníky zbraní všech kategorií. Ať už na svou obranu, myslivost, sport, nebo pro výkon povolání.

S postupem času na sebe LEX bere i jiné úkoly, jako je osvěta, vzdělávání, sportovní aktivity a v neposlední řadě i výchova držitelů zbraní k disciplinovanému chování a zacházení se zbraní.

V současné době má 15000 (jednotlivých i organizovaných) členů a je jeho činnost je financována z jejich členských příspěvků.

Přílohy:

Základní argumenty, které nás vedou k výše zmíněným závěrům:

Anglická zkušenost

Jak ukázala studie, kterou vypracoval již v roce 2001 prof. Michael Clarke, v současné době ředitel Royal United Services Institute, (Zdroj: BBC, http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/1440764.stm), **kriminalita s palnou zbraní** byla v porovnání let 1997/98 (zákaz zbraní) a 1999/2000 o 40 % vyšší. Lze to odvodit také z dokumentu britského ministerstva vnitra **Crime in England and Wales 2001/2002: Supplementary Volume (2)**, který statisticky hodnotí kriminalitu do let 2001/2002 (ke stažení na <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs2/hosb103.pdf>).

Na straně 24 dokumentu (32 dle číslování programu) lze nalézt graf, který ukazuje, jak se po roce 1997 násilná kriminalita se střelnou zbraní, do té doby poměrně stabilní, začala zvedat. Počty loupeží se střelnou zbraní před r. 1997 dokonce prudce klesaly, po roce 1997 je vidět výrazné zpomalení a následující vzestup. Také se na str. 26 (34) uvádí, že zbraní nejčastěji zneužívanou ke zločinu (59 %) byly krátké zbraně - tedy právě ta skupina, která byla tímto zákonem úplně zakázána. Na str. 27 (35) je další graf, na kterém je vidět, jak se do té doby spíše klesající statistika kriminality s krátkou zbraní začíná lámat nahoru právě kolem roku 1997 (z hodnoty cca 3000 ročně).

Jak ukazují statistické záznamy ze stejného zdroje z dalších let (3), které popisuje graf na straně 37, kriminalita s krátkou palnou zbraní po svém maximu v letech 2001/2002 (cca 6000 případů ročně) začala mírně klesat. V letech 2007/2008 se ustálila na 4000 případech ročně.

Nedosáhla tedy dosud ani hodnoty z období před zákazem zbraní. Je zcela prokazatelné, že zákaz krátkých palných zbraní měl úplně opačný efekt, než si od něj zákonodárci slibovali. Vystavil obyvatelstvo několikanásobně vyšší míře závažné kriminality a ohrožování ze strany zločinců, a sebral jim možnost se efektivně bránit. Je to bohužel logické, zločinci si se zákazy příliš hlavu nelámou.

Množství zbraní mezi řádnými občany nezvyšuje kriminalitu

Česká republika vykazuje dle statistik ministerstva vnitra celkem 357 391 trestných činů (v r. 2007), tedy 349 trestných činů na 10 000 obyvatel⁵⁾ a její tendence je klesající.

Zákazy nemají velký efekt

Sdružení LEX je toho názoru, že tuzemský zákon o zbraních a střelivu je optimální a vyvážený a není důvod k tomu, aby se jakkoliv zpříšňoval. Svědčí o tom také minimální kriminalita s palnou zbraní, kterou vykazují jejich legální držitelé. Na základě podrobných statistik ministerstva vnitra ji sdružení vyčíslilo na 54 trestných činů v roce 2008.⁵⁾

Velký vliv na nízkou kriminalitu u legálních držitelů zbraní má velmi náročný požadavek na bezúhonnost a spolehlivost, které musí prokázat každý žadatel o zbrojní průkaz.⁶⁾

Sdružení Lex také upozorňuje, testy schopné vytipovat (s jistou pravděpodobností) školní střelce existují, a to už více než osm let. Jsou založeny na detekci varovných příznaků a vyhodnocení jejich závažnosti. Jejich spolehlivost plyne z toho, že při svém hodnocení vycházejí z objektivních poznatků, získaných dlouhodobým pozorováním studentů v jejich přirozeném prostředí. **Jde tedy o podobný princip, jako je výše uvedené prokazování bezúhonnosti a spolehlivosti při žádosti o zbrojní průkaz.**

(podrobnější informace o této metodě: <http://www.fbi.gov/publications/school/school2.pdf>)

Nedělejte z šilených střelců hrdiny

Sdružení LEX si dovoluje požádat zástupce médií, aby k případům hromadných a sériových vražd přistupovali bez snahy o senzaci. Upozorňujeme na možný efekt nápodoby. Masoví vrazi, kteří si svoje problémy rozhodnou řešit střelbou, mohou zvolit ty nejcitlivější cíle, tedy školy, právě proto, že vidí, jak mohutný je ohlas v médiích. Tomu bychom se raději vyhnuli. Obáváme se, že čím emotivnější zprávy o takových masakrech se v médiích objeví, tím je cíl pro pachatele lákavější.

Prevenici proti takovým zavrženíhodným skutkům vidíme především ve větším množství školních psychologů a v krajním případě v zavedení ozbrojené ochranky na školách.

Naopak instalace bezpečnostních rámu podle Lexu příliš neřeší. Proti otevřeně ozbrojenému pachateli, odhodlanému dostat se dovnitř násilím, jsou zcela bezcenné, stejně tak jako proti předem připravenému útoku, kdy se zbraň do školy dostanou jinou cestou (okny jako při masakru v Columbine High nebo světlíkem na WC jako v Erfurtu). Navíc by prakticky vyžadovaly osobní prohlídku každého žáka, která je zdlouhavá. Pokud by se někdo chtěl dostat přes detekční rámy, pak k seznamu mrtvých přibude i obsluha rámu.

Definice:

Zbrojní průkaz je oprávnění jednotlivce k držení, popřípadě nošení těch palných zbraní, které nelze vlastnit zcela volně (zpravidla se jedná o pistole, revolvery, pušky). Často je používán nesprávný termín zbrojní pas.

Palná zbraň je zbraň pracující na principu vymetení střely pomocí střelného prachu.

Střelná zbraň je jakákoli zbraň vystřelující střelu (tedy i luky, kuše, praky, apod.).

Zbraň je jakýkoli předmět, jímž lze útok proti tělu učinit účinnějším (definice z trestního zákona)

Zdroje:

1. BBC, http://news.bbc.co.uk/2/hi/uk_news/1440764.stm
2. Crime in England and Wales 2001/2002: Supplementary Volume
<http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs2/hosb103.pdf>
3. Homicides, Firearm Offences and Intimate Violence 2007/08 (Supplementary Volume 2 to Crime in England and Wales 2007/08)
<http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs09/hosb0209.pdf>
4. <http://www.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs08/hosb0708summ.pdf>
5. <http://aplikace.mvcr.cz/archiv2008/dokument/2008/verejnyporadek/zprava08.pdf>
6. Definice §22 bezúhonnosti a § 23 spolehlivosti podle zákona o zbraních a střelivu č. 119/2002Sb.